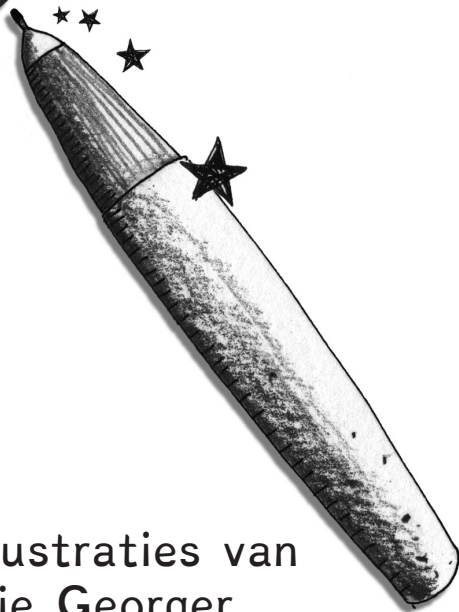

Nadja van Sever

De
magische
Pen

met illustraties van
Lucie Georger

δ

1. Het bloed onder de nagels

Juf Flamboria deelt de dictees uit. ‘Bart, negen op tien. Lizzy, negen op tien. Daan zeven op tien.

Dat kan wel wat beter, hé, Daantje?’

‘Ja, hoor, juf’, knikt Daan.

‘Slijmbal’, mompelt Lizzy, die naast Daan zit.

Mats zucht. Nog even en de juf staat aan zijn bank.

Haar perfect gelakte nagels gooien het papier door de lucht. Het belandt recht onder zijn neus.

‘Wat is je naam?’ krast ze.

Hij kijkt haar aan. Haar rode lippen trekken een streep in haar gezicht. ‘Mats’, fluistert hij.

‘Wablief?’

‘Mats.’ Zijn stem klinkt als schuurpapier.

‘O, Mats? Waarom schrijf je dan *Stam*?’

De hele klas proest het uit.

Enkel Lizzy kijkt van achter haar tafel woest naar de juf.

Mats slaat zijn ogen neer. ‘Boomstam’, hoort hij achter zich. Hij kan wel door de grond zinken.

Mats heeft dyslexie. Dat is een stoornis in je hersenen die ervoor zorgt dat je niet goed kunt lezen of schrijven. Mama zegt dat de juf daar altijd rekening mee moet houden, maar juf Flamboria houdt alleen rekening met zichzelf.

Juf Flamboria doet alleen dingen die ze leuk vindt, zoals sms’en in de klas, modebladen lezen en kinderen pesten. Vooral dat laatste kan ze erg goed.

‘Zo, Stam’, de stem van de juf dondert door de klas.

‘Eén op tien! Dit kan niet langer, hoor, zo veel fouten schrijven. Van het verbeteren van jouw testen breken

mijn nagels.’ Ze bekijkt haar knalroze nagels van onder haar modieuze bril. Ze bijt er voorzichtig een klein stukje af en spuwt het recht op Mats’ papier.

Mats deinst achteruit. Ik wou dat haar nagels een voor een uitvielen, denkt hij. Dat ze op haar gezicht honderd pukkels kreeg en dat er een grote koeienvlaai op haar hoofd viel. Hij kijkt naar Lizzy. Ze knipoogt naar hem. ‘Niets van aantrekken’, vertellen haar lippen. Mats slikt. Hij is niet zo stoer als Lizzy.

‘Dat wordt thuis oefenen, hé, mannetje. Schrijf elk woord maar tien keer over.’

Elk woord tien keer. De juf is gek.

‘Dat krijg je als je je les niet leert.’ De juf loopt verder naar de volgende rij. ‘Andreas, tien! Bravo!’ Andreas kijkt naar zijn blad. Zijn dikke hoofd blinkt van geluk. Met zijn valse ogen kijkt hij Mats recht aan.

‘Da’s wat anders, hé, mannetje’, zegt hij alsof hij juf Flamboria is. Hij lacht zijn vieze tanden bloot. Ik kan zo zien dat hij gisteren spinazie gegeten heeft, denkt Mats. Het groen hangt nog tussen zijn tanden. Andreas lijkt op een varken. In zijn neus zitten twee neusgaten waarin wijnkurken passen. Hij heeft kleine varkensoogjes en hij stinkt.

Maar dat is nog niet alles. Andreas is gemeen en hij is een echte pestkop. Hij prikt vaak zijn dikke worstvinger in Mats’ buik en sist de stoutste dingen. Hij wordt daarbij geholpen door Daan, die als een hondje achter hem aan loopt. Ze zijn allebei groter en sterker dan Mats en dat laten ze hem voelen.

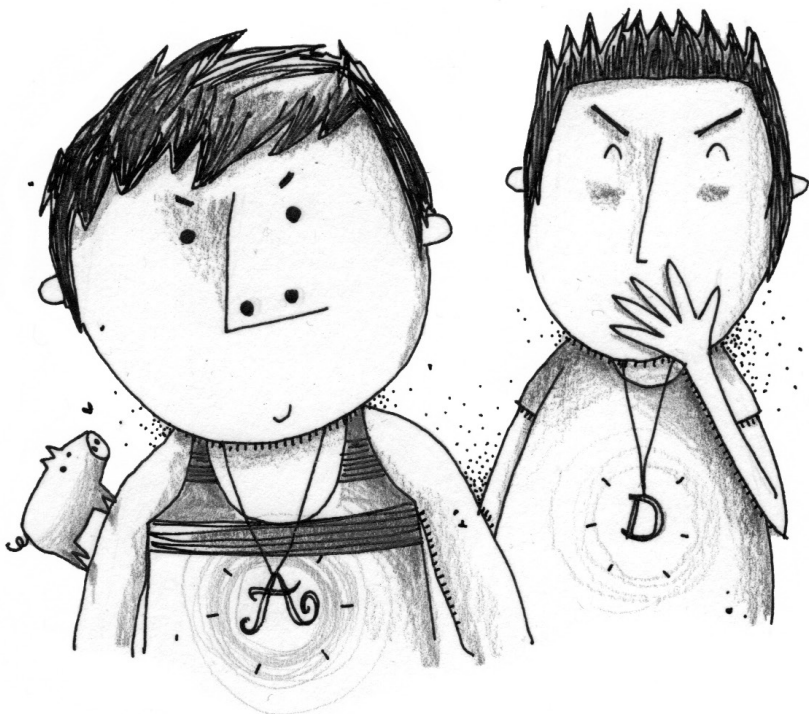
‘Hey, Stam’, roept Andreas. ‘Op woensdag maak ik altijd een wandeling met mijn hond. Ik kom straks bij jou eens langs, dan heeft Blackie een nieuwe boom om tegen te plassen.’

De hele klas giert het uit. Daan heft zijn been op alsof hij een hond is.

Lizzy bekijkt haar buur met een boze blik.

‘Een beetje rustig’, mompelt de juf.

Mats balt zijn vuisten. Ooit, denkt hij, ooit krijg ik die twee wel klein, ik sla hen tot moes met mijn vuisten, ik maak gehakt van hen en laat hen als balletjes koken in de soep!

2. Dracula in de struiken

Mats trapt zo hard hij kan. Lizzy kan hem helemaal niet volgen. Toch iets waar hij beter in is, denkt hij boos. Hij rijdt het park in en aan de vijver gooit hij zijn fiets op de grond. Mats gaat op de rugleuning van een bank zitten en leunt met zijn kin op zijn vuisten.

Lizzy komt aangefietst. Haar hele gezicht is rood en zweetdruppels parelen op haar voorhoofd.

Ze haalt haar pet van haar hoofd en schudt haar lange bruine haren los. ‘Fijn!’ roept ze hijgend. ‘Ben je aan de Tour de France begonnen?’

Ze zet haar fiets tegen een boom en klimt bij Mats op de bank.

‘Ik ben het beu dat die stomme schminkpot me altijd uitlacht omdat ik fouten schrijf en dat ze Andreas en Daan altijd voortrekt!’

‘Zou jij dan liever zo’n slijmbal zijn?’

‘Nee, maar ik pik die pesterijen niet.’

‘Morgen hebben we meester Simon, misschien moet je hem alles vertellen’, stelt Lizzy voor.

‘Meester Simon? Die wil geen slecht woord over de juf horen. Dan wordt hij kwaad en geeft hij me een duw zodat ik tegen het bord val.’

‘Ja, en dan bloed je heel erg en zit er een gat in je hoofd en dan moet je snel naar het ziekenhuis.’

Mats trekt zijn ogen wijd open. ‘Zou hij dat echt doen, denk je?’

‘Maar nee, gekkerd. Je maakt gewoon van een mug een olifant.’

‘Ik wou dat ik een olifant was, dan gooide ik

dikke Andreas met mijn slurf de lucht in.’
Mats ziet het al helemaal voor zich.
‘Kijk daar!’ Lizzy gilt en haalt Mats uit zijn
dagdroom. Ze wijst naar de grond. Er komt
een hand van onder de struik tevoorschijn. De vingers
lijken geel en verrimpeld tussen de bruine aarde.
Een wijsvinger wijst hun richting uit.
Mats springt recht en gaat voor Lizzy staan,
hij kan ook best stoer zijn.
Maar Lizzy staat al naast hem en roept:
‘Wie is daar?’
De struik ritselt en de hand blijft stil liggen.
‘Het is vast van een dode man’, sist Mats.
‘We moeten de politie waarschuwen. We hebben
een lijk gevonden.’ Hij trekt nerveus zijn broek op.
Lizzy doet een stap naar voren en raakt de hand aan.
De struik giechelt.
‘O, een giechelend lijk!’ grinnikt ze.
Mats wordt rood.
Lizzy trekt aan de hand. ‘Kom eruit, wie je ook bent!’
De hand wordt een arm. De arm zit in een lange,
zwarte jas.
Mats voelt zijn hart bonken in zijn keel.
Het is Dracula, denkt hij.
De jas schuifelt naar voren. Er zit een oude man in.
Hij heeft een rimpelig gezicht met een scherpe neus
en grote oren.
‘Wat doe jij hier?’ vraagt Lizzy.
De man knippert met zijn ogen. Hij kucht even.
‘Een dutje.’
Mats mond valt open. ‘Een dutje?’
De man knikt. Er loopt een beetje kwijl langs
zijn mond.

Mats tikt Lizzy aan. ‘Die vent is gek of hij heeft te veel gedronken’, fluistert hij.

De man gaat zitten en klopt de bladeren van zijn zwarte mouwen. Zijn jas is vuil en versleten.

Lizzy kijkt hem aan. ‘Mag je hier zomaar dutjes doen onder de struik?’

De man schudt zijn hoofd. Zijn grote oren flapperen als hij zijn hoofd van links naar rechts beweegt.

‘Kom, Lizzy.’ Mats doet een stap naar achteren.

Snel de fiets op en weg van deze akelige man, denkt hij.

‘Ik heb iets voor je’, zegt de man zacht. Je hoort zijn stem bijna niet.

‘O jee, hij gaat ons ontvoeren’, fluistert Mats.

‘We moeten weg voor hij ons vermoordt.’

Maar Lizzy doet een stap naar voren.

‘Voor mij?’ vraagt ze.

De man schudt zijn hoofd. Hij strompelt overeind en steekt zijn gelige vinger uit naar Mats. Dan steekt hij zijn hand in de zak van zijn lange jas en haalt er iets uit.

Het is een dun blikken kistje. Er zitten krassen op.

De man steekt het kistje uit naar Mats.

Mats houdt zijn hand achter zijn rug, maar Lizzy port hem. ‘Vooruit, pak aan’, zegt ze.

3. Het geheime kistje

Mats staart naar het kistje in zijn hand. Het is oud en versleten.

De man grijpt Mats zijn vingers en sluit ze om het kistje. Hij fluistert: 'Het hoort zo.' Dan draait hij zich om en baant zich een weg door de struiken.

Zijn lange, zwarte jas blijft hier en daar achter de takken hangen.

Lizzy en Mats kijken hem na tot hij helemaal verdwenen is.

'Wat een rare man!' Lizzy schudt haar hoofd.

Ze wijst naar het kistje in Mats zijn handen.

'Vooruit, maak open.'

Het kistje is zwaar. Wat zou erin zitten?

Misschien iets griezeligs, zoals een dode muis of een afgehakte vinger?

Het liefst van al wil Mats het weggooien in de struik waarin die oude man verdween, maar dat vindt Lizzy vast flauw. Hij trekt aan het deksel.

Het zit klem.

'Er zit een haakje aan.'

Lizzy heeft gelijk, aan de zijkant zit een haakje.

Hij trekt eraan en het kistje gaat open. Mats houdt zijn adem in.

'Het is een pen!' roept Lizzy.

Mats staart in het doosje. Er ligt een paarse pen in, de onderkant is afgebeten en de bovenkant is lichtjes verkleurd.

'Een pen? Wat moet ik daarmee? Alsof ik schrijven zo leuk vind! Die akelige man is gestuurd door Andreas of door juf Flamboria om me nog meer te pesten.'

Lizzy schudt haar hoofd. 'Daar ga je weer, Mats, met al je fantasie.'

'Waar kwam die man anders vandaan?'

'Dat weet ik niet, maar je moet nu niet direct het slechtste denken. Ik vond hem best aardig, al zag hij er een beetje vreemd uit. Volgens mij wou hij je echt een mooi cadeau geven.'

'Een mooi cadeau? Hou jij het maar, dat mooie cadeau!' Mats gooit het kistje met de pen erin naar Lizzy. Hij klimt op zijn fiets en rijdt het park uit.

'Mats', hoort hij nog achter zich. Hij kijkt om. Lizzy staat daar met haar fiets in de hand.

'Ik ga naar huis!' roept hij. 'Ik zie je morgen wel.' Hij fietst sneller en sneller. Hij had nooit zo boos mogen worden op Lizzy. Zij kan er toch ook niets aan doen.

Hij zal het morgen wel goedmaken.

